Lilian May, född Lillian May Davies den 30 augusti 1915 i Swansea, Wales, död 10 mars 2013 i Stockholm, var en svensk prinsessa och hertiginna av Halland. Hon var enda gemensamma barnet till makarna William och Gladys Davies och gifte sig den 7 december 1976 med prins Bertil, som avled 1997.

Lilians far, som var gruvarbetare, lämnade sin hustru tidigt och bildade en ny familj på annat håll; föräldrarna skildes dock först 1939. Vid 16 års ålder flyttade Lilian Davies till London, där hon försörjde sig som fotomodell och fick små biroller i flera filmer. I september 1940, under andra världskriget, gifte hon sig med skådespelaren Ivan Craig hos borgmästaren i Horsham i West Sussex. Kort efter vigseln sändes Craig till Nordafrika för att delta i strider mot tyska ökentrupper. Han hamnade senare i Italien och i Indien, avancerade i graderna och blev slutligen major. Hemma i London arbetade hustrun Lilian Craig med att tillverka radiosändare och radiomottagare för marinen i en fabrik samt på ett sjukhus för sårade soldater. Walter Ivan Craig, född 22 februari 1912 i Edinburgh, död 7 mars 1995 i Surrey, var en brittisk skådespelare, son till doktor Eric S. Craig och Dorothy Gertrude Meldrum. Han var mellan åren 1940 och 1947 gift med Lillian May Davies

Horsham är en stad i grevskapet West Sussex i England. Staden är huvudort i distriktet med samma namn och ligger 50 kilometer sydväst om London och 42 kilometer nordost om Chichester.

Förhållande med prins Bertil

Lilian träffade prins Bertil, då biträdande marinattaché på Sveriges ambassad i London, i samband med att hon fyllde 28 år 1943. Bertil var inbjuden till cocktailparty hos henne och de blev så småningom ett par, vilket länge förblev en hemlighet för allmänheten. Efter krigsslutet 1945 kom Ivan Craig hem. Eftersom han hade träffat och förälskat sig i en italienska bestämde makarna Craig gemensamt att skiljas och en skilsmässa ordnades under vänskapliga former. De höll kontakten och Ivan Craig kom senare att besöka prinsparet flera gånger på Rivieran.

Prins Bertil kunde på den tiden inte gifta sig med en enskild utländsk mans dotter utan konungens samtycke eftersom han då, liksom äldre brodern Sigvard och yngre brodern Carl Johan, skulle ha förlorat arvsrätten till Sveriges tron. Prinsens lojalitet mot dynastin var starkare sedan hans äldste bror arvprins Gustaf Adolf omkommit i en flygolycka 1947. Vid Gustaf VI Adolfs trontillträde 1950 var det ett generationsgap på över 60 år mellan denne och kronprins Carl Gustaf, senare kung Carl XVI Gustaf. Det var alltså möjligt att kung Gustaf Adolf skulle kunna avlida innan hans sonson blivit myndig. Om även prins Bertil hade försvunnit ur tronföljden kunde kungahusets och monarkins framtid hamna i farozonen. Om kungen avlidit före 1971 och prins Bertil förblivit ogift – alltså den väg prins Bertil valde – hade han kunnat träda in som förmyndarregent.

Det sågs inte som en tidsenlig lösning, om prins Bertil hade lämnat arvsföljden, att låta någon utanför kungahuset bilda ett förmyndarkollegium och sköta den unge kungens (Carl XVI Gustafs) plikter fram tills han blev myndig, som man gjort exempelvis för Karl XI. Kungahuset och statsminister Tage Erlander var medvetna om läget, så det blev i det närmaste omöjligt för prins Bertil att gifta sig med Lilian och förlora prinstitel och arvsrätt. Lilian flyttade så småningom till prins Bertil i Sverige. Han köpte Villa Solbacken vid Djurgårdsbrunn på Djurgården i Stockholm där paret bosatte sig 1947. Året före, 1946, hade de köpt ett hus, Villa Mirage i Sainte-Maxime på Franska rivieran. Där vistades paret under jul, nyår, påsk och en bit av sommaren varje år. Sommarhuset i Tylösand bekostades av en insamling till prins Bertils 40-årsdag och ägdes av en stiftelse med landshövdingen i Halland som ordförande. Enligt bestämmelserna för stiftelsen fick hertigen och hertiginnan av Halland bo där så länge de levde. Då Lilian brukade vara i London flera gånger om året, hade de även en liten våning i ett hyreshus i Mayfair.

Villa Solbacken är en villa på Djurgårdsbrunnsvägen 67, belägen strax norr om Djurgårdsbrunnskanalen vid Djurgårdsbrunnsbron på Södra Djurgården i Stockholm. Villan byggdes 1930 och ägdes från 1949 av prins Bertil som testamenterade den 1997 till prins Carl Philip.

Stadsdelen räknas som en av de mest exklusiva i London. Området Mayfair härstammar från 1700-talet. Flera utländska ambassader, bland annat den amerikanska, ligger också där samt flera hotell. Stora delar av bebyggelsen har även numera gjorts om till kontor.

Roll i kungahuset

Prinsessan Lilian utförde ofta officiella uppdrag och närvarade vid statshändelser. Hon stöttade aktivt flera organisationer, bland andra SOS Barnbyar. Efter Bertils bortgång bodde Lilian kvar i villan på Djurgården och folkbokfördes i Hovförsamlingen. Hon övertog många av prinsens hedersuppdrag inom idrottsvärlden och var även beskyddare av Innocenceorden. Prinsessan var en populär prisutdelare vid tennistuneringen Stockholm Open och delade även ut Söderbergska priset i medicin samt Hasselbladpriset

Hälsoproblem

Lilians officiella framträdanden minskade sakta med tiden på grund av hög ålder och nedsatt hälsa. 2006 var sista året hon närvarade på Nobelprisutdelningarna. I augusti 2008 opererades prinsessan för lårbensbrott och 2009 behandlades hon på Sophiahemmet för en annan fraktur. I juni 2010 meddelade hovet att Lilian drabbats av Alzheimers sjukdom. Den 10 mars 2013 avled hon i sitt hem på Djurgården.

Begravningsgudstjänsten för prinsessan Lilian hölls i Slottskyrkan, Stockholm den 16 mars 2013. Gudstjänsten inleddes klockan 13.00 och 21 skott sorgesalut sköts från Skeppsholmen.

Lilian May, född Lillian May Davies den 30 augusti 1915 i Swansea, Wales, död 10 mars 2013 i Stockholm, var en svensk prinsessa och hertiginna av Halland. Hon var enda gemensamma barnet till makarna William och Gladys Davies och gifte sig den 7 december 1976 med prins Bertil, som avled 1997.

Prins Bertil